

Zomer!

Het is zomer, de langste dag en de kortste nacht zijn al geweest en de dagen gaan dus al weer korter worden. Wij zijn echter nog wel steeds in de gedeeltelijke lockdown dus allerlei activiteiten hetzij verboden hetzij beperkt maar de natuur trekt zich daar gelukkig niets van aan. En, zoals elk jaar weer in de zomer is er nu buiten van alles, echt van alles te zien, te horen en te ruiken.

In de tuin van het Natuur- en Milieucentrum staat nu van alles in bloei. Van hele gewone planten, nou ja heel gewoon ik bedoel die planten die je ook in je eigen tuin zou kunnen zien tot heel aparte.

Wat denkt u bijvoorbeeld van de blazenstruik? Als die in bloei staat een heel gewone struik met kleine, niet zo opvallende bloempjes. Hij gaat pas opvallen als de zaden verschijnen.

Grote, opvallende en opgeblazen peulen met daarin de zadjes. Heel fotogeniek, oordeel maar zelf. Ook heel opvallend in deze tuin is de Aziatische berenklaauw. We kennen de gewone berenklaauw maar deze is nog een maatje groter. Hij staat gelukkig niet langs een van de paden maar wat meer in het midden. Deze plant is bezaaid met klierharen. Deze

kliertjes scheiden een stof af die, in combinatie met zonlicht, tot heel ernstige brandwonden kunnen leiden. Dus echt geen plant om zonder handschoenen aan te pakken, maar hij is wel heel erg mooi.

In de IJzeren Man heb ik, of beter hebben wij want ik was met een groepje, nog een plant ontdekt die je hier niet zou verwachten: zonnedauw en wel de kleine zonnedauw. Wat ook heel leuk was: hij stond in bloei, een klein wit bloempje nog geen mm in doorsnede. Hij is natuurlijk door iedereen aan alle kanten gefotografeerd en twee plaatjes kunt u hier bewonderen.

Lopend door de IJzeren Man maar eigenlijk door alle natuurgebieden met water, hoor je kikkers kwaken. Waarom ze dat doen is mij niet helemaal duidelijk. Een territorium afbakenen in een waterplas lijkt mij niet voor de hand liggend en een partner roepen om te paren hoeft ook niet meer want dat hebben ze maanden geleden al gedaan.

Dat paren is bij kikkers soms een kwestie van wachten. In de paartijd zoekt het mannetje een

vrouwtje op en gaat in een zogenaamde paargreep op haar rug zitten . Dan is het soms dagen wachten totdat het vrouwtje haar eitjes in het water laat lopen waarna het mannetje zijn sperma daar overheen laat lopen.

Dit hele gebeuren kan soms echter wel eens heel anders lopen. Kikkers zijn namelijk niet slim, integendeel. Kikkers hebben de wereld in tweeën gedeeld:

alles wat beweegt en alles wat niet beweegt. Alles wat niet beweegt is niet erg interessant. Je kunt er eventueel op gaan zitten maar dat is het dan ook.

Als iets beweegt in de wereld wordt het wel belangrijker en dan onderscheidt de kikker drie verschillende zaken.

Als het beweegt en het is groter dan de kikker moet je maken dat je weg komt want je kunt er door worden opgegeten. Als het net zo groot is als de kikker en je bent een mannetje kun je er op gaan zitten en paren. Maar dat betekent dat ook bijvoorbeeld een dobberend stukje hout of een ander mannetjeskikker op die manier wordt vastgepakt en ja dat werkt niet. Als het beweegt en het is kleiner dan de kikker kun je het opeten. Dat laatste kun je mooi demonstreren. Zie je een kikker in een waterplas zitten, pluk dan een lange grasstengel en kruip voorzichtig op je buik naar de waterkant. Laat de grasstengel dan voor de kop van de kikker in het water bewegen en in 99 van de 100 keer zal; de kikker daar naar happen. Heb je dat een paar keer gedaan, zal de kikker uiteindelijk uitermate gefrustreerd onder water duiken. Zijn hele wereldbeeld naar de knoppen!

Herman Beuvers